

[Løff Hermann]

tende form efter mange vanskeligheder og diskussioner, tror jeg, at vi med dette komfortable flertal, der står bag beslutningsforslaget, har taget et væsentligt skridt. Vi tilkendegiver nemlig over for offentligheden, at vi ønsker, at det EF-samarbejde, som Danmark på godt og ondt har været medlem af siden 1972, i langt, langt højere grad vendes udad i forholdet til befolkningen.

Det gør vi på et tidspunkt, hvor EF-systemet selv – i hvert fald delvis – har erkendt, at der er behov for et bredere offentligt lys på det arbejde, der gøres i EF-institutionerne, men også i EF-sammenhæng i de enkelte medlemslande.

Således har vi tidligere nævnt, at det er fremgået af direktivforslaget om miljøoffentlighed, at man netop på dette område fra EF's side ønsker større offentlighed end det, der hidtil har været kendt.

Man kunne også godt sige, at den megen snak om det demokratiske underskud i EF med dette forslag konkret får tilført nogle ideer og konkret får tilført nogle muligheder for at få en fast ramme om diskussionen.

Jeg vil godt her til sidst sige tak til Socialdemokratiet, Fremskridtspartiet, CD og Kristeligt Folkeparti for deres støtte til forslagets udformning i den endelige udgave. Det har været en overordentlig tiltalende oplevelse at konstatere dels den fasthed, der har været bag det flertal, dels den ihærdighed og den interesse, der har været lagt for dagen.

Jeg tror også godt, at jeg, når jeg skal kvittere for udenrigsministerens venlige bemærkninger, kan udstrække min tak til at omfatte udenrigsministerens virksomhed. Jeg tror ikke, at den intense aktivitet, udenrigsministeren har udvist i forbindelse med tilblivelsen af dette forslag helt fra førstebehandlingen, på nogen måde har skadet muligheden for forslagets vedtagelse.

Jeg vil samtidig sige til udenrigsministeren, at jeg er helt overbevist om, at udenrigsministeren med sin professionelle duelighed absolut vil være i stand til at sikre danske interesser i forbindelse med EF-samarbejdet uden at skulle støttes af særlige krykker i den danske offentlighedslov, der forhindrer generel offentlig indsigt i EF-sager. Det er nu engang således, at danske forhandlingspositioner og spørgsmålet om sikring af danske interesser ikke kan hvile på et formelt grundlag, som udelukker den offentlighed, i hvis interesse interesserne skal sikres.

Med disse ord vil jeg endnu en gang sige tak og håbe på, at regeringen, som den har givet tilsagn om, snarest muligt vil tage de punkter op i forhold til EF-systemet, som regeringen jo tidligere har erklæret sig fuldstændig enig i.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 73 stemmer (S, SF, FP, CD og KRF) mod 45 (KF, V, RV og Hugo Holm (UP)).

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til udenrigsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 215:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af indenrigsministeren (Thor Pedersen).

(FremSAT 26/4 90. Første behandling 3/5 90. Betænkning 10/5 90. Anden behandling 15/5 90. Ændringsforslag nr. 1 og 2 af 15/5 90 til tredje behandling af Knud Lind (FP)).

Der var stillet 2 ændringsforslag af *Knud Lind* (FP) (se nedenfor).

Ændringsforslag

Af *Knud Lind* (FP):

Til § 1

1) Nr. 3, 59, 100, 107, 167, 236, 276, 311, 334, 473, 483, 493, 557, 563, 582 og 598 udgår.

Til § 2

2) Nr. 729, 741, 754, 796, 870, 875 og 885 udgår.

Bemærkninger

Til nr. 1 og 2

Fremskridtspartiet har den holdning, at ansøgere om dansk indfødsret skal have en ren straffeattest for så vidt angår straffelovsovertrædelser og promille- og spirituskørsel samt kørsel i frakendelsestiden. I lovforslag nr. L 215

[Tredje næstformand]

er der 23 ansøgere ud af i alt 913 ansøgere, som ikke opfylder Fremskridtspartiets krav, idet de pågældende ansøgere i den 6-årige prøvetid har begået en af de ovenstående forseelser. Flere af disse forseelser er af en sådan karakter, at de pågældende udlændinge burde have været udvist straks.

Fremskridtspartiet finder det således meget uheldigt, at en udlænding, der en nat pludselig overfalder en fuldstændig sagesløs person på offentlig vej og tildeler den sagesløse flere slag med slagterkødøkse mod offerets skinneben og hage, efter en fængselstraf ikke bliver udvist.

Fremskridtspartiet finder det også betænkeligt, at en udlænding, som er straffet for forsøg på vold over for nogle polititjenestemænd, som var i færd med at foretage en anholdelse, senere skal belønnes med dansk statsborgerskab.

Ændringsforslagene sættes først til forhandling.

Forhandling

Knud Lind (FP):

På trods af de meget dårlige politiske, demokratiske forhold i Indfødsretsudvalget er det dog lykkedes Fremskridtspartiet denne gang at få indhentet de fornødne oplysninger, således at Fremskridtspartiet har kunnet stille i alt 23 ændringsforslag.

Fremskridtspartiet har den holdning, at ansøgere om dansk indfødsret skal have en ren straffeattest for så vidt angår straffelovsovertrædelser og promille- og spirituskørsel samt kørsel i frakendelsestiden.

I dette lovforslag, nr. L 215, er der desværre 23 ansøgere ud af i alt 913 ansøgere, som ikke opfylder Fremskridtspartiets krav, idet de pågældende ansøgere i den 6-årige prøvetid har begået en af de ovenstående forseelser, som jeg nævnte før. Flere af disse forseelser er af en sådan karakter, at de pågældende udlændinge burde have været udvist, allerede da de havde en helt anden status, da de havde opholdsstatus, og altså ikke på det tidspunkt, hvor de søger om dansk indfødsret.

Fremskridtspartiet finder det således meget uheldigt, at en udlænding, der en nat pludselig overfalder en fuldstændig sagesløs person på offentlig vej og tildeler denne sagesløse person flere slag med en slagterkødøkse mod offerets

skinneben og hage, altså et fuldstændig groft overfald på en sagesløs person, senere skal præmieres med dansk statsborgerskab.

Fremskridtspartiet finder det også betænkeligt, at en udlænding, som er straffet for forsøg på vold over for nogle polititjenestemænd, som er i færd med at foretage en anholdelse, senere skal belønnes med dansk statsborgerskab.

Det er alle disse ting, vi er imod.

Jeg vil godt understrege endnu en gang, at Fremskridtspartiet er fuldstændig ligeglad med, om det eventuelt er nogle tidligere danskere, som har afskrevet deres danske statsborgerskab, og som nu igen søger dansk statsborgerskab. Hvis de ikke har en ren straffeattest for så vidt angår straffelovsovertrædelser og spiritus- og promillekørsel og kørsel i frakendelsestiden, så vil de på lignende vis som alle mulige andre efter Fremskridtspartiets kriterium blive siet fra.

Vi har for nylig hørt, at formanden for Dansk Politiforbund gerne vil have en iraner udvist, fordi pågældende gang på gang har overtrådt lovgivningen og angrebet politiet under deres lovlige virksomhed. Iraneren kan ikke udvises, fordi et flertal i dette Folketing mener, at grænsen for, om en udlænding, der har begået kriminalitet, skal udvises, går ved 6 års fængsel. Det betyder, at der kun kan blive tale om mord og grove narkotikaforbrydelser, hvis vedkommende skal udvises. Her taler vi faktisk blot om dem, som har opholdstilladelse i Danmark.

Fremskridtspartiet er enig med formanden for Dansk Politiforbund i, at selvfølgelig burde disse mennesker have været udvist på et langt tidligere tidspunkt, når de gang på gang laver nogle grove overtrædelser. Så når man frem til, at de i det sjette år kan søge om dansk indfødsret.

Vi har den holdning i Fremskridtspartiet, at hvis ikke de har en ren straffeattest, ja, så ønsker vi ikke at præmiere dem ved at give dem dansk statsborgerskab.

Men vi må formentlig konstatere, at der i dette Folketing er et flertal, som ønsker at præmiere de kriminelle udlændinge med dansk statsborgerskab. Vi har jo ikke som i nogle lande den lovbestemmelse, at man kan fradømme folk deres statsborgerskab. Når de har fået dansk statsborgerskab, så er det én gang for alle.

[Knud Lind]

Derfor har Fremskridtspartiet været nødsaget til at se nøje på disse ansøgere, men desværre har formanden for Indfødsretsudvalget fået overtalt et flertal i udvalget til, at man ikke fra Fremskridtspartiets side må stille spørgsmål til indenrigsministeren vedrørende disse personer. Det er, fordi man vil fejle det ind under gulvtæppet.

Samtidig med at Fremskridtspartiet ikke må stille spørgsmål om disse personer, må et flertal i udvalget godt. Det har man vedtaget i det cirkulære, som man har afleveret til indenrigsministeren. Det er det, der er meget kunstigt i hele denne sag.

Denne sag vil vi selvfølgelig komme tilbage til, for Fremskridtspartiet bliver under alle omstændigheder på et eller andet tidspunkt nødsaget til at rejse en principiel debat om den måde, som formanden for Indfødsretsudvalget kører løbet på.

Inger Harms (SF):

Det gør mig da dybt bedrøvet, at hr. Knud Lind kan omtale formanden for Indfødsretsudvalget som »udemokratisk«.

Vi har fulgt den procedure, der findes her i Folketinget, at udvalgene kan bestemme, at såfremt man ikke er enig i indholdet i et spørgsmål fra en person i udvalget, kan man lade være med at sende spørgsmålet videre.

Indfødsretsudvalget har pr. 2. februar 1990 vedtaget nogle kriterier, der skal gælde for at blive dansk statsborger, og det er dem, vi arbejder efter.

Med de spørgsmål, hr. Knud Lind hidtil har stillet i udvalget, kunne man tage udvalget til indtægt for nogle holdninger, vi ikke har, og det ønsker vi altså ikke.

Jeg skal på udvalgets vegne afvise de ændringsforslag, Fremskridtspartiet har stillet, og sige, at alle 912 ansøgere i lovforslaget opfylder de betingelser, som Folketinget har stillet. De i Fremskridtspartiets ændringsforslag omtalte personer har været straffri i den periode, Folketinget har krævet, nemlig mere end 8 år.

Hvad angår udvisning efter fængselsstraf, er det et andet udvalg, hr. Knud Lind må henvende sig til med henblik på udvisning.

Glistrup (FP):

Med Socialistisk Folkepartis påståede ekspertise i demokrati påstår formanden for Ind-

fødsretsudvalget, at hun ikke handler udemokratisk. Lad os lade det ligge, men hun handler grundlovsstridigt med det, hun gør.

Grundlovens § 44, stk. 1, siger klart og tydeligt og har sagt det uændret siden den 5. juni 1849:

»Ingen udlænding kan få indfødsret uden ved lov«.

Det vil sige, at hver gang der er en, der søger indfødsret, f.eks. hr. Alvar Nilsson fra Malmø, eller hvem det er, så skal der en lov til. Det vil sige, at Folketinget skal vedtage det, og det vil sige, at hvert folketingsmedlem må afgøre med sig selv, om man vil stemme for hr. Alvar Nilsson eller ej.

Et kontorcirkulære, som gennemtrumfes af majoritetsdiktaturet fra Indfødsretsudvalget, kan ikke på nogen som helst måde beskære, at det er ethvert folketingsmedlems pligt og ret at vurdere det. Hvis et folketingsmedlem mener, at rødhårede ikke må få dansk indfødsret, så har folketingsmedlemmet fuld ret til det, og derfor, hvis et folketingsmedlem vil have at vide, hvilke af de i Indenrigsministeriets lovforslag omhandlede personer der er rødhårede, så har udvalget at spørge om det for at opfylde grundlovens § 44, stk. 1, og så har indenrigsministeren at svare på det.

Virkningen af dette fuldstændige forfatningsbrud, som fru Inger Harms nu står for, er, at næste gang der kommer et forslag, hvor 913 af vores venner fra Libanon og Teheran, og hvor de ellers kommer fra, skal til at have indfødsret, så kommer der 913 spørgsmål til mundtlig besvarelse i Folketingets spørgetid, for dér kan ministeren nemlig ikke undslå sig for at svare. Til Folketingets spørgetid næste onsdag kommer vi simpelt hen med 913 spørgsmål med hvert enkelt navn, hvor vi forlanger helt præcise oplysninger, hvor indenrigsministeren om hver eneste i et offentligt møde må forklare, hvilke kriminelle handlinger de har begået, hvor meget de har snyllet på den danske statskasse med arbejdsløshedsunderstøttelse, social bistand, og hvad der ellers er tale om.

Det er det, der er følgen af de grove minoritetskrænkelser og forfatningsbrud, som er det hidtidige resultat af den lidet glørværdige formandskarriere, som fru Inger Harms har haft i Indfødsretsudvalget, hvor hun bare tror, hun kan tryne dem, der lever op til den danske grundlov. I SF er man ret ligeglad med sådan

[Gillstrup]

noget som grundlovsbeskyttelse af minoriteter og i det hele taget grundlovsrettigheder. Det er jo ikke det, vennerne i de socialistiske lande plejer at hykle.

Sådan er altså fru Inger Harms, og det har vi nu fået afsløret helt klart fra Folketingets talerstol. Fy fjøl!

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Foranlediget af det meget uheldige, som er sket her til morgen i Indfødsretsudvalget, hvor fru Inger Harms har fået hjernevasket de øvrige udvalgsmedlemmer på en sådan måde, at de tror, at de nu kan bestemme – og det kan de formentlig også – at Fremskridtspartiet ikke må stille spørgsmål igennem udvalget, man ønsker ikke at besvare de spørgsmål, der naturligt kommer, vil jeg godt stille indenrigsministeren et spørgsmål.

Det cirkulære, der er vedtaget af et flertal på nær Fremskridtspartiet, vedrører en hel del spørgsmål via Indenrigsministeriet til politiet og de sociale myndigheder. Jeg vil godt spørge, om det er korrekt, at der reelt ikke er nogen forskel i forhold til de spørgsmål, Fremskridtspartiet stiller, de er nemlig mere generelle. De spørgsmål, der bliver stillet efter det cirkulære, som et flertal har vedtaget, er langt mere dybtborende, f.eks. om man har modtaget tilbagebetalingspligtig bistandshjælp, om hustrubidrag, om skatterestancer osv. Alle de spørgsmål, man stiller her, er for mig at se langt, langt mere dybtgående end de små, generelle spørgsmål, Fremskridtspartiet har stillet. F.eks. er spørgsmål nr. 1, hvor meget man har fået i offentlig hjælp, og nr. 2, hvor meget man har fået i dagpenge. Det vil jeg godt spørge ministeren om.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

I mange år har jeg hørt til de rødhåredes brigade. I mellemtiden er jeg nok blevet mere hen i det gråhårede. Jeg ved ikke, om jeg af den grund kan finde nåde for hr. Glistrups øjne, men det er mig heller ikke væsentligt.

Men sagen er jo andet end en vittighed, for hvis man i stedet for »hårfarve« læser »hudfarve« – det skinnede helt klart igennem – så har man en indstilling, som jeg vil betegne som for-

agtelig. Det kan ikke undre med en mand, der fra denne talerstol har betegnet medmennesker på denne klode som »lig arsenik over for det rene vand«, som hr. Glistrup selv mener at repræsentere.

Det er rigtigt, at den danske grundlov kun beskytter danske borgere af enhver art, men det er lige så rigtigt, at Danmark har undertegnet og ratificeret Menneskerettighedserklæringen, som naturligvis gør det helt umuligt, jeg vil sige vanvittigt, at påstå, at hårfarve eller hudfarve eller tro eller overbevisning eller noget som helst giver ret til at holde en tale som den, hr. Glistrup brillerede med i dag.

Jeg vil også benytte denne lejlighed til – skønt jeg ikke er medlem af udvalget, føler jeg trang til at få det sagt – at sige, at udvalgets formand, fru Inger Harms, selvfølgelig nyder fuld tillid i Folketinget. Det, hun står for, står i denne sammenhæng Folketingets bastante flertal heldigvis også for.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Hr. Knud Lind påstår, at formanden i Indfødsretsudvalget har hjernevasket de øvrige medlemmer af udvalget. Jeg vil ikke påstå, at det kan lade sig gøre med hr. Knud Lind.

Når man fra Fremskridtspartiets side snakker om demokrati, forfatningsstrid og grove minoritetskrænkelser, så vil jeg bare oplyse Tinget om, at ligesom andre partier var Fremskridtspartiet før jul inviteret med til at kigge på de regler, der skal opfyldes for at få dansk indfødsret. På det tidspunkt valgte Fremskridtspartiet ikke at deltage i forhandlingerne, men vil altså bruge Folketingets talerstol til denne nedrige demonstration.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Jeg føler mig foranlediget til at tage ordet, når hr. Arne Melchior ligefrem trækker Menneskerettighedserklæringen ind i den her debat.

Det, det handler om, er, at Fremskridtspartiet ønsker oplyst, om de personer, der skal tildeles det privilegium, det er at få dansk indfødsret, er straffet, om de personer har kørt spirituskørsel, om de personer har modtaget forskellige offentlige ydelser i Danmark. Det har intet med Menneskerettighedserklæringen at gøre.

[Behnke]

Det er et spørgsmål om simple fakta vedrørende de enkelte ansøgere, der ønskes oplyst.

Men som hr. Arne Melchior så ganske rigtigt sagde, så er hr. Arne Melchior ikke medlem af Indfødsretsudvalget og har tilsyneladende slet ikke sat sig ind i, hvad sagen drejer sig om.

Der ligger ingen som helst fornægtelse. Som både hr. Knud Lind og hr. Glistrup gjorde opmærksom på, er det regler, der gælder, uanset om man kommer fra Malmø, om man kommer fra Sydslesvig, om man kommer fra Bangladesh, eller om man kommer fra Iran. Det er de samme spørgsmål, der bliver stillet til alle ansøgere, og det er nogle spørgsmål, som folketingsmedlemmerne selvfølgelig har krav på at få svar på.

Uanset hvor mange kontorcirculærer, uanset hvor mange udvalgsafgørelser der bliver truffet, så er grundlovens bestemmelser dem, vi har at rette os efter. Og de giver Fremskridtspartiet berettigelse til at få svar på de spørgsmål. Vil man ikke give det i udvalget, ja, så er vi altså nødt til i Folketingets spørgetid at stille 900 eller 1.000 spørgsmål, så vi kan få svar på de ting, for vi vil have svar på det. Vi har ret til at få svar på det. Det siger grundloven.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg vil godt sige til den socialdemokratiske ordfører, at jeg synes, det er en meget uheldig form for debat, man fører fra Socialdemokratiets side. Det, at der er dødsfald i en familie og man sender en stedfortræder til Indfødsretsudvalget, bliver nu brugt i debatten af den socialdemokratiske ordfører. Det er under al kritik. Det må jeg sige.

Jeg kan sige så meget, at fra denne talerstol har formanden for Indfødsretsudvalget tydeligt meddelt, at Fremskridtspartiet sagde nej til det cirkulære, fordi det ikke opfyldte de krav, som Fremskridtspartiet stiller med hensyn til svar på spørgsmål om straf, om at have modtaget offentlig hjælp og dagpenge. Derfor sagde vi nej til det.

Alligevel kan man fra Socialdemokratiets side føre en så nedrig form for debat. Jeg har sjældent været ude for noget som det, den socialdemokratiske ordfører har gjort her i dag. Det må jeg altså sige.

Og så har jeg desværre ikke fået svar fra indenrigsministeren på det, jeg spurgte om før.

Det er nemlig helt afgørende for, hvordan afstemningerne fremover skal foregå, for i henhold til grundloven skal man, hvis man skal køre det hårdt, stemme enkeltvis om de 913 personer, og man skal stemme enkeltvis om de forskellige ændringsforslag, så det er ret afgørende, at vi får et svar inden afstemningerne.

(Kort bemærkning).

Lizzie Lichtenberg (KF):

Hvis hr. Behnke havde været til stede ved mødet i morges, og hvis hr. Knud Lind ikke var så uheldig at sidde fast i en trafikprop, ville man under den forhandling, vi havde, have kunnet se, at der er ingen i Indfødsretsudvalget, der på nogen måde vil forholde Fremskridtspartiet nogen oplysninger.

Vi vil heller ikke hindre Fremskridtspartiet i at stille spørgsmål, men vi vil i lighed med andre udvalg i Tinget have, at det er selve udvalget, hvis udvalget skal sende spørgsmålene frem med formandens underskrift, der skal have lejlighed til at vurdere, om det er spørgsmål, som vi som udvalgsmedlemmer har behov for at belyse, for at vi kan tage beslutningen.

Det vil sige, det er almindelig procedure, som man har i øvrige udvalg, og Fremskridtspartiets repræsentanter står frit for at stille spørgsmål, men det kan så være, at det bliver i direkte spørgsmål fra medlemmet til indenrigsministeren i stedet for fra udvalget til indenrigsministeren. Der er ingen hokuspokus. Der er ikke nogen tilsidesættelse af demokratiske regler, tværtimod.

På den anden side tror jeg heller ikke, at hr. Knud Lind er interesseret i, at vi skal til at have mindretalsdiktatur i et enkelt udvalg. Han må gerne stille sine spørgsmål, og i den udstrækning vi har brug for dem også, står udvalget bag dem. I den udstrækning vi ikke har brug for det, står det hr. Knud Lind frit for at stille dem direkte til ministeren, som han hidtil har gjort.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

For en ordens skyld skal jeg sige til hr. Behnke, at jeg i min korte bemærkning for lidt siden udelukkende forholdt mig til hr. Glistrups indlæg kort før dette. Det kræver altså ikke medlemskab af udvalget at kunne gøre det.

[Arne Melchior]

Så skal jeg gøre opmærksom på – med hensyn til beskyldningerne om brud på det ene eller det andet – at det er ganske normal praksis og procedure og i overensstemmelse med vores forretningsorden, at det er udvalget, der stiller spørgsmålene, og udvalget kan altså nægte fremme af et spørgsmål.

Over for truslen om så at bombardere Folketinget med direkte spørgsmål til ministre til mundtlig eller skriftlig besvarelse har vi gudskelov også forudset den slags obstruktion og form for filibuster ved, at den til enhver tid fungerende formand for Folketinget kan afvise spørgsmål.

Endelig er der så den mulighed, at ministeren kan forme sit svar præcis så fyldestgørende eller ikkefyldestgørende, som det passer ministeren, og han kan ikke på nogen måde kritisere for at afvise spørgsmål ved at sige, at han ikke ønsker at gå yderligere ind i besvarelse af et givet spørgsmål eller en serie spørgsmål, som man vil obstruere med.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Grunden til, at jeg overhovedet tager ordet her, er hr. Behnkes slutningsreplik eller påberåbelse af, at det var en demokratisk ret for folketingsmedlemmer at få svar på spørgsmål og alt det dér halloj.

Her synes jeg, at hr. Behnke spiller et underligt dobbeltspil, for jeg husker da for trekvart år siden i Energiudvalget, at et parti ønskede ganske nøje økonomiske oplysninger om, hvad der lå i en aftale mellem to kommercielle firmaer, og det parti blev klart afvist i udvalget også med hr. Behnkes stemme på, at den slags kommercielle oplysninger ønskede vi ikke at have til udvalget.

Og derfor forstår jeg ikke rigtig, at der åbenbart skal være forskel på, hvad der sker i Indfødsretsudvalget og i Energiudvalget, for på det tidspunkt var det altså ikke hr. Behnke, der støttede det pågældende partis ønske om, at nu skulle man have oplysninger om, hvad der foregik mellem – i dette tilfælde – DUC og DONG. Men da var hr. Behnke altså enig i, at den slags oplysninger ikke skulle til udvalget.

Så forstår jeg ikke rigtig, at hr. Behnke påberåber sig, at man har ret til hvad som helst, når det drejer sig om et andet udvalg.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Hr. Knud Lind har stillet mig spørgsmålet, hvilke oplysninger vi indhenter, hvilke oplysninger vi udleverer, og hvilke spørgsmål vi besvarer fyldestgørende.

Det hedder jo, at der er ingen over og ingen ved siden af Folketinget. I det lovforberedende arbejde om indfødsretslovgivningen tilstræber vi at optage personer i lovforslaget, som opfylder de betingelser, som Folketinget har stillet for, at man vil give indfødsret.

Det er også det, der danner baggrund for de spørgsmål, der stilles af anden offentlig myndighed i forbindelse med forarbejder. Hvordan sikrer vi, at de kriterier, Folketinget har stillet for optagelse på loven om indfødsret, er opfyldt? Det spørges der om dels af politimyndigheder og dels af kommunale myndigheder. Man kan spørge om meget andet end det, Folketinget har fastlagt som kriterier for optagelse på lov om indfødsret, og det spørger vi ikke om. Det kan godt være, at der er nogle, der fortæller mere end det, Folketinget egentlig har bedt om, men principielt efterlever ministeriet det, Folketinget – og det er altså et flertal af partier i Indfødsretsudvalget – har bedt om, og oplysninger om straf fremgår af det materiale, som Indfødsretsudvalget kan gøre brug af i det lovforberedende arbejde.

Det er ikke tale om, at Indenrigsministeriet forholder Folketingets udvalg nogen oplysning, som ministeriet er i besiddelse af. Men det er ikke sikkert, at ministeriet er i stand til at svare på alle de spørgsmål, som enkeltmedlemmer af Folketinget stiller.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg har endnu nogle indtegnet til korte bemærkninger. Jeg mener, vi skal til at tænke på at standse debatten, men først er det hr. Glistrup for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Når der her i Folketinget er fremsat et lovforslag, ligegyldigt om hvad, påhviler det hvert eneste af de 179 medlemmer at tage stilling til, hvorvidt man kan støtte lovforslaget som helhed, hvorvidt man kan støtte § 1, nr. 27, eller § 1, nr. 640, eller lignende, og derfor må ethvert folketingsmedlem have krav på at få oplyst fra

[Gillstrup]

regeringens side de ting, som regeringen kan oplyse, og som har betydning for det pågældende folketingsmedlem for at tage stilling til, om man vil stille ændringsforslag eller man vil følge det fremsatte lovforslag, hvad enten det kommer fra den ene eller fra den anden side.

Nu kommer Det Konservative Folkeparti og Centrum-Demokraterne i deres støtte til det, som fru Inger Harms har fået gennemført i dags morgen i Indfødsretsudvalget, og siger: Jamen den regel vil vi ikke følge i Indfødsretsudvalget, fuldstændig i strid med, hvad der selvfølgelig gælder i alle andre udvalg som den faktiske praksis. Når man, kort efter at et forslag har været til førstebehandling i det lovbehandlende udvalg, beder om at få et eller andet spørgsmål belyst til afgørelse af, hvilken stilling man – som parti eller som enkeltmedlem – vil tage til et lovforslag eller en del af det, så er det ganske og aldeles fast kutyme i alle udvalg undtagen i det af fru Inger Harms dikterede udvalg, at så stilles de spørgsmål, som der ønskes stillet. Det sker i Miljøudvalget og i Energiudvalget og i Skatteudvalget og alle andre steder som en selvfølge i den parlamentariske praksis, som fru Lizzie Lichtenberg nu også vil knægte på lige fod med SF.

Vi må tage kraftig afstand fra, at et udvalgsflertal eller Folketingets formand skulle bedømme selve adgangen til at stille spørgsmål. Det er vi i Fremskridtspartiet rasende uenige i, og det har vi en disput med Folketingets formand om, og vi vil forhåbentlig få ændret den praksis, der hidtil har været.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Fru Lizzie Lichtenberg gør så smukt opmærksom på, at det kun er i de tilfælde, hvor der bliver stillet spørgsmål, som er af underlødige karakter, at man ikke vil lade dem gå videre.

Så er jeg nødt til at spørge fru Lizzie Lichtenberg: Er der hidtil stillet underlødige spørgsmål fra Fremskridtspartiets side i Indfødsretsudvalget? Og er de kriterier, Fremskridtspartiet har opstillet, og som hr. Knud Lind har gjort opmærksom på så sent som i dag, underlødige? Det må vi kunne få svar på så. Hvis ikke de er det, så er den afgørelse, man har truffet her til morgen i Indfødsretsudvalget, absurd, og så er det kun et spørgsmål om chikane.

Til hr. Duetoft: Danmarks Riges grundlov foreskriver ingen ret til at se, hvad der står i en kommerciel aftale mellem to parter uden for dette Ting. Men Danmarks Riges grundlov foreskriver en pligt til, at der ved indfødsretsmeddelelser nøje tages stilling til hvert enkelt emne. Den store forskel er dér.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Nu står vi igen med det problem, at Fremskridtspartiet ikke er enig med sig selv. Det er ofte tilbagevendende. Vi har hørt forskellige af Fremskridtspartiets folketingsmedlemmer sige, at der skal være ubetinget adgang til i udvalget at stille spørgsmål, der er nødvendige for at afklare medlemmets holdning til en eller anden sag.

Hr. Duetoft kom for et øjeblik med et eksempel på, hvordan Fremskridtspartiets medlemmer i Energiudvalget havde indtaget præcis den modsatte holdning. Jeg har også et eksempel, der stammer fra et års tid tilbage, hvor jeg bad om at få stillet et spørgsmål, der vedrørte Københavns Kommunes økonomi. Det spørgsmål blev nedstemt af et flertal i Kommunaludvalget, herunder også Fremskridtspartiets medlemmer.

(Kort bemærkning).

Lizzie Lichtenberg (KF):

Jeg kan kun på hr. Gillstrups tale forstå, at hr. Gillstrup ikke var i salen, dengang jeg forklarede, hvordan det møde egentlig fandt sted til morgen. Det er jo således – og det er måske også svar til hr. Behnke – at jeg på intet tidspunkt har nævnt, at der var tale om underlødige spørgsmål. Jeg redegjorde alene for den procedure, som man har i alle udvalg, og som vi også gerne vil have i Indfødsretsudvalget, at de spørgsmål, der skal stilles på udvalgets vegne med udvalgsformandens underskrift, skal et flertal af udvalget være enige om at stille.

Hvis vi ikke er det, er det ethvert – og jeg pointerer ethvert – medlems ret direkte at stille spørgsmålene til ministeren, således er det i alle andre udvalg, og derfor ønsker vi også, at dette skal gælde for Indfødsretsudvalget.

(Kort bemærkning).

Inger Harms (SF):

[Inger Harms]

Jeg synes, fru Lizzie Lichtenberg så glimrende gjorde rede for det, der er foregået i Indfødsretsudvalget, hvilket ikke er anderledes, end hvad der er sket og kan ske ifølge Folketingets forretningsorden i andre udvalg.

Endelig er det jo blevet fuldstændig forbigået, at hr. Knud Lind, Fremskridtspartiets medlem, jo kan møde op, når vi gennemgår de enkelte sager i udvalget. Indfødsretskontorets embedsmænd er der med sagerne, og dér kan hr. Knud Lind stille alle de spørgsmål, han har lyst til. Der er ingen, der prøver på at forbyde hr. Knud Lind at stille spørgsmål. Det kan han gøre, når vi gennemgår sagen; det ville dog være det mest naturlige.

Men hr. Knud Lind har set en mulighed her for at bruge denne gang 912 mennesker til at få en fantastisk masse presse på sine synspunkter.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Hr. Erling Christensen for en kort bemærkning, og derefter bliver der endnu to korte bemærkninger, så går vi til 2. runde.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Jeg så, at hr. Glistrup bad om ordet igen, og vil kort sige, at det, hr. Glistrup sagde indledningsvis, da hr. Glistrup sidst var på talerstolen, er det, der foregår i Indfødsretsudvalget.

Som hr. Behnke sagde, så er det ikke et spørgsmål om at ville forhindre fremsættelsen af spørgsmål. Det, som hr. Glistrup klart gjorde rede for, er, at spørgsmål, der vedrører de kriterier, som er fastsat for at få dansk indfødsret, selvfølgelig bliver fremmet.

Men jeg vil altså gerne henvise til det, hr. Glistrup indledningsvis sagde i sin sidste tale her fra talerstolen, for det er sådan, det foregår.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Danmarks Riges grundlov har udtrykkelig henlagt det til hvert enkelt folketingsmedlem selv at tage stilling til, efter hvilket kriterium man vil give et hvilket som helst individuelt menneske indfødsret. Det er brandulovligt, hvis der er nogen, der begynder at sige: Hvis man opfylder de og de kriterier, så får de indfødsret, og siger man, de ikke opfylder dem, får de ikke indfødsret. Det kan hverken det enkelte

folketingsmedlem eller flertallet på nogen som helst måde gøre. Det er overladt til et skøn, om hr. Abdullah Makasaki skal have indfødsret eller ej, og så skal man ind i hr. Abdullah Makasakis individuelle forhold. Sådan er grundlovspligten for enhver, der har skrevet under på, at han vil holde Danmarks Riges grundlov.

Så bekræfter fru Lizzie Lichtenberg nu igen det, hun sagde i første omgang, at udvalget kan censurere og lade være med at tillade det enkelte udvalgsmedlem – her hr. Knud Lind og dem, som ikke sidder i udvalget, der har bedt hr. Knud Lind om eventuelt at stille spørgsmål – at få stillet spørgsmålene på udvalgets vegne. Det er i allerhøjeste grad i strid med den praksis, der følges i alle andre udvalg her i huset, at man ikke, når man kommer med et forslag og et spørgsmål, kan få det stillet, når det kommer i tide.

Det, der selvfølgelig er ulykken ved det af fru Inger Harms ledede udvalg, er, at hun jasker sagerne igennem, sådan at der knap nok er fremsat et forslag, førend der absolut skal afgives udvalgsbetænkning, i stedet for at man som i andre udvalg måske er tre eller fem eller otte måneder om at behandle et forslag.

Og det er særlig tiltrængt netop i indfødsrets-sagerne, for det er jo uigenkaldeligt og af betydning for hele den danske nations videre beståen, at man ikke giver folk indfødsret, som må forventes at undergrave den danske nations videre overlevelsesmulighed. Derfor er der et stort behov for, at Indfødsretsudvalget behandler sagerne langsommeligt og grundigt og går nøje ind på hver enkelt persons individuelle forhold.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Fru Lis Noer Holmberg for en kort bemærkning, og derefter går vi til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Lis Noer Holmberg (CD):

Da jeg er medlem af Indfødsretsudvalget, så vil jeg i al beskedenhed tillade mig at tage ordet. Heller ikke jeg føler nemlig, at vi har været udsat for hjernevask på dagens udvalgs møde. Jeg har nu også lidt svært ved at lade mig hjernevaske.

Hr. Knud Lind kom for sent, og det er allerede sagt, hr. Knud Lind kom ikke til tiden, og jeg prøvede sammen med andre at forklare hr.

[Lis Noer Holmberg]

Knud Lind, at der aldeles ikke var tale om, at man havde besluttet, at et medlem af udvalget ikke har lov til at stille de spørgsmål, det ønsker, og sådan må det være. Kan man ikke komme igennem i udvalget med det, jamen så er der netop den mulighed, at vi kan stille spørgsmål direkte til ministeren.

Ærlig talt så står jeg altså lidt uforstående over for hr. Knud Linds hidsighed her, for da vi skiltes i udvalget, havde hr. Knud Lind faktisk forstået meldingen og var fuldstændig afslappet. Så det er jeg altså uforstående over for.

Knud Lind (FP):

For at der ikke skal være nogen tvivl, så skal jeg gøre opmærksom på, at Fremskridtspartiet har den fuldstændig principielle holdning, at vi er bedøvende ligeglade med, hvor ansøgerne kommer fra. Om det er danskere, som tidligere har afskrevet deres danske statsborgerskab og nu igen søger om det, kigger vi ikke på. Det, vi ser på, er, at de ikke har været straffet, og at de har været i stand til sørge for sig og sine. Hvis de har det, jamen så er de da velkomne alle sammen. Det er den holdning, der er vedtaget i Fremskridtspartiets folketingsgruppe.

Og så vil jeg godt spørge indenrigsministeren om det cirkulære, som vi har. Der er en hel del spørgsmål i, og jeg vil godt spørge indenrigsministeren, om jeg har ret, når jeg betragter alle disse spørgsmål i cirkulæret som en stribe af stående spørgsmål fra det samlede udvalg til indenrigsministeren.

Man skriver f.eks. under § 4 i cirkulæret, kriminalitet, at bødestraf for bagatelforseelser ikke er til hinder for naturalisation. Bødestraf for grovere forhold, særlig for forsætlig overtrædelse af borgerlig straffelov og skatte- og afgiftslovgivningen, herunder administrativt ikendte bøder, udelukker fra naturalisation, altså statsborgerskab, i mindst 5 år fra gerningstidspunktet. Bøder i øvrigt er til hinder for naturalisation i 3 år fra gerningstidspunktet. I stk. 2 skriver man om betingede domme og tiltalefrafald i medfør af retsplejelovens § 723, hvor vilkår om straffri vandel er til hinder for statsborgerskab i den prøvetid, der er fastsat i dom eller tiltalefrafald. Og sådan fortsætter man i § 4 om alt inden for det, der hedder det kriminelle område.

Man kan sige, at man for nemheds skyld har sagt, at det sådan set er en vejledning; men det

er jo samtidig nogle stående spørgsmål til indenrigsministeren, for indenrigsministeren er jo nødsaget til, når udvalget nu har den holdning, at undersøge de indirekte spørgsmål, der ligger i det her, og fremlægge det for Indfødsretsudvalget.

Og nogle bliver jo sorteret fra forlods. Man har jo gjort det, at man har understreget i § 10, at myndighederne ikke i forbindelse med behandlingen af ansøgninger om naturalisation eller ved ydelse af vejledning i øvrigt over for personer, der vil indgive en sådan ansøgning, bør fremsætte udtalelser, som kan bevirke, at de frafalder deres ønske om at få ansøgningen behandlet og sendt til Indenrigsministeriet. Og når man har en sådan paragraf i cirkulæret, så kører man jo reelt derhen, at alle kan blive behandlet. Det er netop det, hr. Glistrup tidligere har nævnt: alle kan blive behandlet.

Videre i § 5 spørger man om offentlig hjælp og underholdsbidrag osv. Og i § 6 spørger man om alle dem, som eventuelt har skatte- og afgiftsrestance.

Men ifølge den, der hedder § 7, skal de kunne det danske sprog. Og når man er derovre, så har man alligevel trukket nogle op, og selv om deres sprog ikke er godt, de taler ikke rigtig dansk, så har man alligevel givet dem dansk indfødsret, da det viser sig, at det måske er fysiske ting, der gør, at de ikke er i stand til at lære det danske sprog, de ville næsten heller ikke have været i stand til at tale deres eget sprog. Det viser jo også, at det hele hviler på enkelte skøn.

Når Fremskridtspartiet har et skøn om det rent straffemæssige og om, at de skal sørge for sig og sine, så er vi jo på lignende vis nødsaget til at spørge om disse ting. Men man har altså besluttet, at disse spørgsmål ikke skal stilles af Indfødsretsudvalget, og så er ministeren heller ikke forpligtet til at svare på dem, og så er vi reelt nødsaget til at stille disse spørgsmål i spørgetiden, og det finder jeg er meget uheldigt på grund af formandens mærkværdigheder i Indfødsretsudvalget.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Hr. Knud Lind ved jo udmærket, at der ikke er noget særlig specielt i den måde, proceduren er lagt til rette på. Det er Folketinget, der giver indfødsret ved lov, og Folketinget har i dette tilfælde via Indfødsretsudvalget klart fortalt ministeriet, hvilke krav der skal være opfyldt, for

[Indenrigsministeren]

at personer kan få indfødsret. Det er altså klart sagt, hvilke personer der så ikke umiddelbart kan få dansk indfødsret, nemlig de personer, der ikke opfylder de krav, der stilles. Tænk bare på det generelle krav om, at man skal have haft et ophold i Danmark af en vis varighed.

Men alle kan jo skrive til ministeren og søge om indfødsret, og de bliver henvist til Indfødsretsudvalget, så alle de personer, der ikke opfylder de krav, som Folketinget har stillet, er ikke afskåret fra at få deres sag behandlet, ej heller i Indfødsretsudvalget. Mig bekendt har Indfødsretsudvalget selv den procedure, at man endda i visse tilfælde kan få fremmøde for udvalget og forelægge sine synspunkter, og det skulle give mulighed for at få indfødsret, på trods af at visse af de krav, Folketinget har stillet, ikke er opfyldt.

De spørgsmål, der er nævnt i kontorcirculæret, som skal være afklaret, er selvfølgelig det, der danner grundlaget for de offentlige myndigheders behandling af de enkelte personsager forud for, at de bliver optaget i lovforslag om indfødsret. Heri er der intet mærkeligt.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

I anledning af hr. Knud Linds seneste indlæg må jeg præcisere, at jeg for mit vedkommende med undtagelse af fem nærmere angivne lande som alt, alt, alt, alt overvejende hovedregel er modstander af at give indfødsret til nogen som helst person, der stammer fra det bælte af lande, der går fra Marokko i vest til Malaysia i øst. Når en person er fra de lande, vil jeg ønske at stemme nej til, at den pågældende får dansk indfødsret, uanset hans øvrige kvalifikationer. Måske vil der kunne tænkes et tilfælde, jeg er lige ved at sige hvert hundrede år, måske hvert tiende år, hvor der kan være så særlige, individuelle omstændigheder, at jeg vil stemme for det, men min holdning er, at så snart jeg ser, at nogen kommer fra Libanon, fra Irak, eller hvad der nu er af muhamedanske lande, så ønsker jeg at sige nej til, at de pågældende kan få dansk indfødsret.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg skal ikke kommentere hr. Glistrups holdninger for så vidt angår, hvem der skal have

dansk indfødsret, for enhver er jo bundet alene af sin overbevisning.

Men jeg skal til gengæld sige ganske kort til slut, at det desværre har udviklet sig sådan i Indfødsretsudvalget, som fru Inger Harms har ønsket. Fru Inger Harms startede nemlig med i Jyllands-Posten og andre steder at sende presmeddelelser ud om, at nu skulle man til at køre spørgsmålene på en helt ny måde i Indfødsretsudvalget.

Vi har stillet nogle ændringsforslag til dette lovforslag, og det drejer sig i dette tilfælde kun om, at der er nogle personer, som har været straffet, som vi ikke ønsker skal have dansk indfødsret. Nu kan det imidlertid godt være, da der jo er adskillige folketingsmedlemmer, som har interesseret sig for det, at de mener, at nogle af disse egentlig burde have dansk indfødsret, og andre af dem, som vi har fremsat ændringsforslag om, som burde have dansk indfødsret.

Og for at imødekomme disse eventuelle medlemmers ønsker og samtidig holde os til grundloven – fordi hver enkelt ansøger nemlig er at betragte som et enkeltstående lovforslag – så vil vi begynde med at anmode formanden om, at der stemmes om hver enkelt i vores ændringsforslag. Vi kan så senere vende tilbage til, om vi skal stemme om hver enkelt af de 913 lovforslag, det reelt drejer sig om.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

*Afstemning***Ændringsforslag nr. 1**

forkastedes, idet 11 stemte for, 96 imod; 1 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes, idet 11 stemte for, 98 imod; 1 stemte hverken for eller imod.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

*Forhandling***Knud Lind (FP):**

Jeg skal indledningsvis gøre opmærksom på, at jeg ikke er sikker på, at formanden for Indfødsretsudvalget havde tænkt sig rigtigt om, da

[Knud Lind]

man lavede denne obstruktion i dag til morgen, for jeg kunne faktisk sige – for at hvert enkelt medlem af Folketinget rigtigt kom til at tænke sig om over hver eneste ansøger, der ifølge grundloven er at betragte som et selvstændigt lovforslag – at vi sådan set kunne starte med 913 afstemninger om et øjeblik, for sådan er reglerne. Men jeg tror, at formanden for Indfødsretsudvalget vil tænke sig om, og da det nu er ret nyt, så tror jeg, vi skal stemme om det samlet. Men vi vender tilbage til sagen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 102 stemmer (S, KF, SF, V, RV, CD og KRF) mod 11 (FP); 1 stemte hverken for eller imod (Hugo Holm (UP)).

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) *Tredje behandling af lovforslag nr. L 223:*

Forslag til lov om en satsreguleringsprocent.
Af finansministeren (Henning Dyremose).

(Fremsat 26/4 90. Første behandling 2/5 90. Betænkning 10/5 90. Anden behandling 15/5 90).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lykketoft (S):

Jeg skal blot ved denne lejlighed markere, at Socialdemokratiet er godt tilfreds med, at vi nu færdigbehandler syv partiers aftale om den fremtidige regulering af alle indkomstoverførsler. Det sker med dette og de tre følgende lovforslag på dagsordenen.

Det er, fordi vi hermed afslutter en lang politisk diskussion med en helt retfærdig gennemførelse af et princip, der er fælles for alle indkomstoverførsler, og som betyder, at der ikke længere er nogen, der kan blive efterladt ude på marken, sådan som det i en lang periode var tilfældet for dagpengemodtagere og efterlønnere.

Der er også tale om – og det er vi meget tilfredse med – en præcis udmøntning af den dagsorden, som de samme partier efter forslag fra Socialdemokratiet vedtog i maj 1989.

Ud over den politiske afklaring og ro, som hermed skabes, er vi selvfølgelig meget tilfredse med, at konsekvensen af det, der gennemføres, også er, at vi fik givet den forkvaklede medicinordning sit endelige grundskud, og at vi fik fjernet den hidtidige diskrimination mod pensionistægtepar. Det er et godt resultat, at der som følge af disse lovforslag sker et løft i grundbeløbet for pensionistægtepar med i alt 4.140 kr. pr. 1. januar 1991.

Jeg må også som formand for Politisk-Økonomisk Udvalg, hvor tre af forslagene har været behandlet, konstatere, at udvalgsarbejdet har været endda meget let og meget fredsommeligt. Ingen har stillet ændringsforslag, ingen er kommet i deputation, og de indvendinger, vi har mødt i skriftlig henvendelse, har været yderst sagtmødige. De fleste har helt åbenbart ment, at denne sag var for god og for afklaret til at være imod, og det er jeg naturligvis enig i.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

I anledning af hr. Lykketofts sidste bemærkninger tror jeg nok, det er en mere sandsynlig fortolkning, at når et så stort flertal i Folketinget har indgået en så præcis aftale med hinanden, er der ingen, hvad enten man finder det af den ene eller den anden grund formelt godt eller ikke formelt godt, der rigtig bruger krudt på at diskutere, hvad der skal ske, for det må man jo simpelt hen tage til efterretning, sådan som dansk demokrati arbejder. Når et folketingsflertal, der er så massivt som i det foreliggende tilfælde – bevares, bag lukkede døre, men de må selv om, hvor de mødes – træffer nogle helt præcise aftaler, som de 100 pct. selv vedstår, hvad vil det så tjene til andet end at markere sin modstand imod det, når man som Fremskridtspartiet er imod det, i stedet for at begynde at lave de helt kæmpestore debatter i en sådan situation?

Det var noget andet med den foregående sag på dagsordenen, hvor vi træffer den afgørelse, som er definitiv: Har man givet en mand dansk indfødsret, kan den ikke fratages ham igen. Men det, som nu bliver gennemført i disse 4 lovforslag, kan ændres, når engang det danske